

Bybelstudie 1: Christus se inkarnasie (menswording) as deel van Sy lyding

Bybelse verwysings

Christus was die Seun van God voor tyd en ruimte

Die Bybel leer ons dat Jesus van altyd af bestaan het as die Seun van God. Dit was deur Hom dat God die heelal geskep het, en in Hom waarin alles saamgehou word.

Johannes 1:1-3; Kolossense 1:15-17

Christus is gebore deur bo-natuurlike konsepsie

Die omstandighede van Jesus Christus se geboorte help ons om te verstaan dat Hy gebore was sonder sonde. Die menselike sondigheid word oorge-erf van ons ouers af. Omdat Christus se verwekking uniek is, is Hy nie onderworpe aan hierdie sondige vooroordeel nie. Alhoewel Jesus Christus se geboorte dieselfde as enige mens was, was sy konsepsie van die Heilige Gees. So verstaan ons dan ook – Hy was beide God en mens.

Matteus 1:18-25; 1 Petrus 2:22; Hebreërs 4:15

Dit beklemtoon Christus se algehele Godlikheid

Regdeur die NT word dit voortdurend meer geopenbaar – Jesus Christus is God.

“The hints turn to signposts and the signposts turn to acclamation”. Die tekens is Christus se karakter (sy sondeloos- en heiligheid); die dinge waarop Jesus aanspraak maak (Hy is die kern van alle waarheid, die regter van die wêreld, die Seun se verhouding met die Vader); Jesus Christus se optrede (doen wonderwerke, vergewe sondes, aanvaar lofprysing).

Johannes 8:46, 50-58; Joh 20:26-29; Lukas 5:20, 21

Dit bevestig Christus se volle mens-wees

Die Nuwe Testament getuig was dat Christus as mens gebore was in ‘n Hebreeuse seun in ‘n Hebreeuse familie onderworpe aan die Hebreeuse wette en tradisies was. Hy het al die normale menslike probleme ervaar. Hy het honger en dors gekry; het swak geword en hartseer ervaar. Hy was meer in versoeking gestel, sonder om toe te gee aan die eise van die sondige bese. Juis as gevolg hiervan is Hy die beste toegerus om as Middelaar op te tree by God die Vader. *Galasiërs 4:4-5; Hebreërs 2:14-18; 5:7*

Dit verduidelik Christus se unieke persoonlikheid

Jesus Christus is sonder gelyke – Hy is beide God en mens – 2 verskillende nature vir ewig in een wese. Dit was dieselfde Jesus wat dors gehad het, wat in gebed na die glorie van God verwys het waaraan Hy deel het. Die Nuwe Testament skrywers probeer nie verduidelik en filosofeer oor ‘hoe’ Jesus se aard en persoon beide God en mens is nie. Die prentjie wat hulle skets, beskryf en identifiseer Hom as beide God en mens.

Matteus 8:24-27; Johannes 19:28; 17:5

Dit verifieer Christus se reddende bediening

Daar is aspekte van Christus se menswording wat ons nooit sal verstaan nie. Een ding is alhoewel duidelik, dat in Jesus Christus (volledig die Seun van God en mens) vind ons die een Verlosser wat die hele mensdom benodig. Deur Homself te bemoei met die mens se laste en sondes tot aan die kruis, is Hy die versoener tussen God en die mensdom. Deur Sy opstanding uit die dood, bring Hy ons na God en skenk Hy aan die wat glo die Ewige Lewe.

1 Timoteus 2:5; Fillipense 2:5-11

Kern gedagte(s)

Die woord “inkarnasie” betekem “om mens te word”. Die Nuwe Testament getuig dat God mens geword het in Jesus Christus. Christus was ten volle mens en ten volle God.

Bybelstudie : Kolossense 1:15-20

Paulus skryf hierdie brief vanuit die tronk aan die Gemeente in Kolossense in omtrent 55AD. Hy skryf die brief as uitspraak teen valse onderrig wat gelowiges laat twyfel het.

1. Die opskrif vir hierdie gedeelte is “die voorrang van die Seun”. Wat in hierdie gedeelte ondersteun die opskrif?
2. (v 15-17) Hoe beskryf hierdie verse Christus se verhouding tot die skepping? Hoe help dit jou om sy aard en Persoon te verstaan? (Lees ook Hebreërs 1:2-3)
3. ‘n Universiteits student het eens geworstel met die vraag: “*Is Jesus Christ the ultimate – or is there something bigger than Him I must seek?*” Hierdie gedeelte het sy soeke beantwoord en hom tot bekering laat kom. Volgens jou – wat in hierdie gedeelte sou hom kon gehelp het?
4. Hoe sou ons die volgende stelling kon verduidelik: Jesus Christus is die verduideliking en die doel van die heelal en skepping...?
5. (v 19-20) Daar is ‘n teorie wat redeneer “*let us try to find the best from all traditions and reconcile them into a final, ultimate synthesis*”. Hoe kan ons gedeelte ons help om op hierdie teorie te reageer?
6. (v 18) Hoe beskryf die gedeelte die Kerk se verhouding met Christus? Waar is die een plek wat God met ons sal ontmoet en waar ons in vrede saam Hom kan wees? Hoe beïnvloed dit ons boodskap na die wêreld toe?

